

\* \* \*

Feia alguns anys que era soci del Sindicat de Metges de Catalunya i, seguint el mal costum de molts, em limitava a complir els meus deures d'associat sense sentir un íntim interès per aquesta institució, si bé, com tots, era un ferm partidari de la seva obra i un entusiasta admirador de les seves institucions, malgrat no haver-ne sabut comprendre tot l'abast.

La insistència d'alguns companys i altres circumstàncies especials em portaren a prendre part en una primera Assemblea i davant meu es va descobrir un món nou, aquelles activitats, aquella intensitat de vida, la plenitud de forces del Sindicat foren com un descobriment per mi que tot seguit em vaig donar compte que ja em seria impossible d'abandonar mai més una col·laboració activa, un contacte constant amb el Sindicat.

Posteriorment, la gentilesa dels companys em feren l'honor, ben immerescut, de portar-me al Consell del Sindicat i des d'allí vaig viure encara més íntimament la vida d'aquest organisme. I dona goig de veure l'interès i l'abnegació de molts companys que perden nits i hores del seu treball a profit del Sindicat, que és molt més gran, molt més bo i molt més ferm del que es puguin imaginar aquells que, com jo en altres temps, no s'han detingut a estudiar-lo i no s'han acostat a sentir de prop els batecs de la seva vida exuberant.

L'orientació que inspira el Sindicat i els serveis positius de les seves institucions i seccions: Mutual Mèdica, Cooperativa de Consum (que ha d'arribar a ésser més gran que la mateixa Mutual), Caixa de Crèdit, Caixa de Beneficència, Oficina Administrativa, etc., donen una idea de la gran obra de germanor que hem sabut accomplir els metges catalans, gran i forta per damunt de les petites diferències, i fan que hom senti més viva la companyonia en veure els problemes que es poden arribar a solucionar des del Sindicat, si no avui, demà, si tots féssim vida activa sindical i ens apresséssim a respirar l'ambient d'aquesta casa que una vegada s'ha comprès i s'ha estimat ja no ens permetrà mai més de restar indiferents.

Aquest interès que s'ha desvetllat en mi l'ementen igualment tots els que han fet aquesta vida activa sindical; són molts els companys que des del primer dia, des de llocs directius o simplement com a socis, han estat sempre materialment din-

tre el Sindicat ajudant-lo a créixer amb la seva cooperació i amb el seu escalf.

Tot i ésser molts aquests companys, malauradament són pocs encara i el primer treball que crec que s'ha de fer és el de desvetllar aquest interès als indiferents que ho i essent sindicats no viuen el Sindicat.

Aquest BUTLLETÍ del qual avui celebrem la publicació dels seus cent primers números, els ha d'obrir les portes d'aquest camí de cooperació directa que és necessari de tots els socis.

Aquest BUTLLETÍ, que des del seu primer número ha estat sempre un fidel reflex de la vida del Sindicat, arriba cada mes damunt la vostra taula de treball. Llegiu-lo, llegiu-lo amb deteniment. Quantes coses que us interessen directament heu deixat passar inadvertides per no haver volgut obrir aquest BUTLLETÍ i llegir-lo!

Quantes Seccions del Sindicat que us prestarien un important servei us són desconegudes, perquè ni heu llegit el BUTLLETÍ ni heu tingut temps de fer vida de contacte amb el Sindicat!

És indispensable la vostra cooperació. És indispensable per al Sindicat i és aventajosa per a vosaltres. Si voleu sentir el goig d'ésser metge, si voleu sentir l'escalf i la joia de la companyonia, no visqueu isolats a casa vostra, veniu al Sindicat que és la casa de tots.

Si aquesta assistència s'acomplís, si fóssim molts, la majoria, que coneguéssim íntimament la vida del Sindicat, foren noves cooperacions, els elements directius es renovarien com es necessari i amb saba nova s'obtidria un fruit nou.

Qui sap fins on arribaria, el Sindicat, si tingués aquella iniciativa, aquella orientació que el company avui reclòs a casa seva podria proporcionar-li.

Visqueu el Sindicat i l'estimareu i ja sempre més voldreu ser-hi aprop i ajudar-lo a créixer.

PERE MAS i OLIVER

*Secretari actual del Sindicat*

\* \* \*

UNA quartilla que digui quelcom als meus companys, potser és una pretensió i una gosadia. Tan fàcil és caure en una vulgaritat com fer el ridícul si es vol dogmatitzar. De totes maneres, segurament fóra pitjor tenir l'orgull de l'absten-